

כי למשל הדין המחליף פרה בחמור הוא תורה ומכל שכן
 בשעושיין הדבר בעצמו הוא בודאי תורה, (וכמו שפסרין כל זה בשם
 הבעל-שם טוב זכרונו לברכה). ועל כן בשעושיין משא ומתן, צריך
 שיקשר מחשבתו רק בהתורה והדינים המלבשים שם, ומי
 שעוקר המשא ומתן מן התורה, ונופל אל המשא ומתן בעצמו,
 ואינו מקשר מחשבתו אל התורה המלבש שם, אזי ענשו,
 שאחר-כך הוא צריך לדון בדין תורה, ואזי צריך לחזור ולהביא
 כל הדברים וכל המחשבות וכל העסקים שהיה לו בשעת המשא
 ומתן מתחלתו ועד סופו, צריך להביא הכל אל התורה, דהינו
 שצריך לחזור ולספר הכל לפני הדינים, והם פוסקים על זה דין
 תורה.

נמצא שחזר ונעשה מכל דברי המשא ומתן תורה, והוא לו
 נקמה, שהתורה נוקמת בו על אשר עקר הדינים
 המלבשים בהמשא ומתן מן התורה, ונפל אל המשא ומתן
 בעצמו, כאלו אין שום תורה בהמשא ומתן, על כן ענשו שצריך
 לבוא לפני דין תורה, ואזי צריך להביא כל דברי המשא ומתן
 ולעשות מהם תורה, ואזי מראים לו שכל המשא ומתן הוא
 תורה, כי עכשו נעשה מהכל דין תורה כנ"ל, כי בודאי הוא צריך
 להביא כל הדברים אפלו כל המחשבות לפני הדינים, כי אם חסר
 איזה דבור או איזה מחשבה יתקלקל הדין תורה, וצריך דוקא
 להביא הכל כל מה שעבר בשעת המשא ומתן לפני הדינים, והם
 עושיין מזה דין תורה, נמצא שחזר ונעשה מהמשא ומתן תורה,
 ומראים לו שאין הדבר כמו שהוא סבר מתחלה שאין בהמשא
 ומתן תורה, כי הלא ראה בעיניו שכל דברי המשא ומתן כלם
 הם תורה, כי עכשו נעשה מהכל דין תורה כנ"ל.

זֶכֶּךָ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתנו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

והכל לפי הפגם, כי יש אחד שאין ענשו רק שצריך לדון, אבל זוכה בדין, רק שמראין לו שפגם כנ"ל, אבל יש אחד שעקר יותר המשא ומתן מן התורה, אזי ענשו יותר, שגם אינו זוכה בדין. כי באמת בשעושיין משא ומתן צריך שיהיה רק חיצונית המחשבה בתוך המשא ומתן. אבל פנימיות מחשבתו צריך לקשר אל התורה כנ"ל:

גם צריך אמונה בהמשא ומתן, דהינו שישא ויתן באמונה, ויהיה הדבור דבור אמת, כמה שאמרו (שבת לא): 'נשאת ונתת באמונה', כי משא ומתן הוא בחינות שפנשאין ומרימין הדבר, ונותנין ומשיבין אותו למקומו, כי יש קדשות נפולות, הינו בחינות ניצוצות שנפלו, ועל ידי משא ומתן מנשאין ומרימין אותן, ונותנין אותן למקומן, וזה בחינות משא ומתן כנ"ל.

ועקר ברור הניצוצות מן הקלפות הוא על ידי אמונה, כי דרך האמונה לשכן תמיד אצל אלו הקדשות הנפולות, בבחינות (יחזקאל ה'): "זאת ירושלים בתוך הגוים שמתייה וסביבותיה ארצות", ירושלים היא קריה נאמנה, בחינות אמונה, היא שוכנת בתוך הגוים וסביבותיה וכו'. כי היא ביניהם תמיד כנ"ל, ועל כן אלו הניצוצות שנפלו, הם נדבקים ונתאחזין סביבות האמונה, והיא מעלה אותם משם, ועל כן צריך לעשות משא ומתן באמונה, שעל ידי האמונה מעלין הניצוצות כנ"ל, שזה עקר בחינות משא ומתן, להעלות הניצוצות כנ"ל.

וזה בחינות פנימיות חב"ד [חכמה בינה דעת] דעשייה שעולה אל היצירה, ומלכות דעשייה עולה מן הקלפות, יצירה היא בחינת וא"ו, שהיא בחינת התורה (פמובא בזהר הקדוש), ועל ידי שמקשר פנימיות מחשבתו, בשעת עשיית המשא ומתן אל

הַתּוֹרָה כַּנִּל, זֶהוּ בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַמַּחִיּוֹן דְּעֵשִׂיָּה, הֵינּוּ שֶׁל הַמִּשָּׂא
 וּמִתָּן, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵשִׂיָּה, שְׁעוּלָה אֶל הַיְצִירָה, דְּהֵינּוּ הַתּוֹרָה
 כַּנִּל, וּמַלְכוּת דְּעֵשִׂיָּה, הֵינּוּ בְּחִינַת הָאֱמוּנָה שְׁבַמִּשָּׂא וּמִתָּן כַּנִּל,
 עוּלָה מִן הַקְּלָפוֹת, כִּי הִיא מְבַרֶרֶת הַנִּיצוּצוֹת מֵהֶם וְעוּלָה מֵהֶם,
 וְעַל יְדֵי שְׁעוּלָה חֲב"ד דְּעֵשִׂיָּה לַיְצִירָה, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ מָקוֹם לַמַּלְכוּת
 לְעֵלוֹת לְעֵשִׂיָּה, גַּם עַל יְדֵי זֶה שְׁעוּלָה חֲב"ד לַיְצִירָה, דְּהֵינּוּ עַל יְדֵי
 שְׁמֻקְשֵׁר מַחֲשַׁבְתּוֹ אֶל הַתּוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה מְקַבֵּלֶת הָאֱמוּנָה כַּח
 לְבָרֵר הַנִּיצוּצוֹת מִן הַקְּלָפוֹת וְלְעֵלוֹת מֵהֶם, כִּי בְּלֹא זֶה הַכַּח, הָיָה
 אֲפֹשֶׁר שִׁיתְּאֲחִזּוּ גַם הֵם בְּעֶצְמָן בְּהָאֱמוּנָה, חֵם וְשָׁלוֹם. אֲךָ עַל יְדֵי
 שְׁמֻקְשֵׁרִין פְּנִימִיּוֹת הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַתּוֹרָה, מְקַבֵּלֶת כַּח לְעֵלוֹת
 כַּנִּל, וְאֵזִי נַעֲשִׂית מְלַחְמָה, כִּי צָרִיךְ לָחֵם עִמָּהֶם לְהוֹצִיא
 הַנִּיצוּצוֹת מֵהֶם:

וְזֶה פִּירוּשׁ (דְּבָרִים כ"א): "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה" וְכוּ'. **כִּי תֵצֵא,** זֶה
 בְּחִינַת מִשָּׂא וּמִתָּן, בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"ג): "שְׂמַח זְבוּלוֹן
 בְּצֵאתְךָ" וְכוּ'. כִּי מִשָּׂא וּמִתָּן נִקְרָא בְּחִינַת צֵאתְךָ. כִּי אֵף עַל פִּי
 שְׂזָבוּלוֹן וְיִשְׁשָׁכָר שְׂוִים, מִחֲמַת שְׂזָבוּלוֹן הָיָה מִסְפִּיק לְיִשְׁשָׁכָר,
 וְנֶאֱמַר עָלָיו 'שְׂמַח זְבוּלוֹן', עַל כֹּל זֶה נִקְרָא צֵאתְךָ, וְיִשְׁשָׁכָר
 אֶהְלִיךְ, כִּי אֵף עַל פִּי בֵן, עֲבוּדַת הַתּוֹרָה הִיא פְּנִימִיּוֹת יוֹתֵר, וְהִיא
 לְמַעְלָה מֵעֲבוּדַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן, אֵף-עַל-פִּי שְׁגַם הַמִּשָּׂא וּמִתָּן הִיא
 עֲבוּדַת גְּדוּלָה. כִּי הוּא מִסְפִּיק אֶת הַתְּלִמֵּי-יְחֻכָּמִים, וְנֶאֱמַר עָלָיו
 'שְׂמַח זְבוּלוֹן', עַל כֹּל זֶה נִקְרָא צֵאתְךָ, נֶגֶד עֲבוּדַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא
 בְּחִינַת 'יִשְׁשָׁכָר בְּאֶהְלִיךְ' כִּי אֵף-עַל-פִּי כֵן עֲבוּדַת הַתּוֹרָה לְמַעְלָה
 יוֹתֵר, וְכֵן כָּל מַדְרָגָה וּמַדְרָגָה נֶגֶד הַמַּדְרָגָה שְׁלִמְעָלָה מִפְּנֵיהֶּ,
 נִקְרָאת הַמַּדְרָגָה שְׁלִמְטָה צֵאתְךָ נֶגֶד הַמַּדְרָגָה שְׁלִמְעָלָה, שֶׁהִיא
 נִקְרָאת אֶהְלִיךְ וְאֵפְלוּ מִי שְׁעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת, עִם כֹּל זֶה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

נֶגֶד הַמְדַרְגָּה שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנָּה עוֹד, נִקְרָא אֲפֵלוּ דְבִקוּת בְּחִינַת
צִאֲתָךְ, וְזֶהוּ כִּי תֵצֵא. הֵינּוּ בְּחִינַת הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן כַּנ"ל, וְזֶהוּ
לְמַלְחָמָה עַל אֵיבֶיךָ, כִּי אִזּוּ הוּא שְׁעַת מְלַחְמָה עִם הָאֵוִיבִים כַּנ"ל,
כִּי צָרִיךְ לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת הַנִּיצוּצוֹת מֵהֶם כַּנ"ל, וְזֶהוּ וְנִתְּנוּ ה'
אֶלְקִיךָ בְּיָדֶיךָ, זֶה בְּחִינַת אֲמוּנָה. כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו
אֲמוּנָה", כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה מַעֲלִין הַנִּיצוּצוֹת כַּנ"ל. וְזֶהוּ וְשָׁבִית
שָׁבִיו זֶה בְּחִינַת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ס"ח): "עָלִיתָ לְמָרוֹם
שָׁבִית שָׁבִי" כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

וְדַבֵּר פִּי בַצַּר לִי - רַעַט

א יש אומרים תורה שְׁהִיא לְמַטָּה רְחֵבָה מְאֹד שְׁמֵרְחִיבִין הַדָּבָר
וּמְגַדִּילִין אוֹתָהּ מְאֹד, אֲבָל לְמַעְלָה הִיא קְצָרָה מְאֹד כִּי לְמַעְלָה
בְּקֶדְשָׁהּ לֹא נִשְׁאַר מִמֶּנָּה רַק אֵיזָה נִיצוּץ בְּעֶלְמָא. אֲבָל יש לְהַפּוֹד
כִּי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים אומרים תורה שְׁהִיא לְמַטָּה נְרָאָה קְצָרָה
אֲבָל לְמַעְלָה הִיא רְחֵבָה וְגְדוּלָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרִי לָהֶם:

ב אַף־עַל־פִּי שְׁאִין הָאָדָם יָכוֹל לְדַבֵּר כָּלֵל לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וְנִדְמָה לוֹ שְׁאִין יָכוֹל לְפָתַח פִּיו בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, מְגַדֵּל
הַנְּשִׁמְיוֹת שְׁלוֹ וּמְכַבֵּד צְרוֹת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוּף שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, אַף־עַל־
פִּי־כֵן צָרִיךְ לְהַתְּחִיזק אִזּוּ דִּיקָא לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְקַרְא לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ מִן הַמִּצַּר וְהַדְּחַק. כִּי עַקֵּר הַהַתְּעוֹרְרוֹת הוּא שְׁיִתְעוֹרֵר
הָאָדָם מִן הַמִּצַּר וְהַדְּחַק וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה אַחֲר־כֵּן עַל־פִּי רַב
לְהַרְחֵב גְּדוּלָה, עַד שְׁיִוְכַל לְהַתְּפַלֵּל וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ כְּרָאוּי, עַד
שְׁיִוְכַל לָבוֹא לְבְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא שְׁנִיתְעוֹרֵר
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתּוֹךְ הַמִּצַּר וְהַמְרִירוֹת כְּזֶה:

תורה רפ

א כל המשא ומתן הוא כּלו תורה, ועל כּן כּשעושים משא ומתן צריך לקשר מחשבתו רק בהתורה והדינים המלבשים שם. ואם אינו מקשר מחשבתו אל התורה בשעה שעושה המשא ומתן, אז ענשו שאחר-כך הוא צריך לבוא לפני הדינים לדון לפניהם בדין תורה. והכל לפי הפגם, יש אחד שאין ענשו רק שצריך לדון אבל זוכה בדין. אבל יש אחד שעקר יותר המשא ומתן מן התורה אז גם אינו זוכה בדין:

ב בשעה שעושה המשא ומתן הוא שעת מלחמה, כי צריך אז ללחם עם הסטרא אחרא לברר ולהעלות משם ניצוצות הקדושים כי עקר המשא ומתן הוא לברר ניצוצות, ועל-ידי שעושים המשא ומתן באמונה כפשוטו שיהיה הדבור דבור אמת, ההן הן והלאו לאו, גם מקשר מחשבתו אל התורה כי צריך שיהיה רק חיזוניות מחשבתו בהמשא ומתן אבל פנימיות המחשבה צריך לקשר רק אל התורה כנ"ל, על-ידי-זה זוכה לברר ולהעלות כמה ניצוצות וכמה קדשות נפולות על-ידי המשא ומתן, ונעשה על-ית העולמות ותקונים גדולים על-ידי המשא ומתן כמו על-ידי תפלה:

סדר יפני מוהר"צ"ת היפני:

נו וביום חמישי שהוא יום לפני ערב סכות נכנסתי אליו סמוך למנחה, ועמד לפניו רבי נפתלי חברי ושאר אנשים והוא היה חלוש ביותר וחליו התגברה מאד ואמר לי רבי נפתלי שכבר הלך לקרא הדוקטור וקצפתי עליו מאד על זה כי דעתי לא היתה מרצה לזה בשום אופן לקרא הדוקטור אליו ובענין זה יש הרבה לספר, אך לסוף התגברו ונמנו ורבו עלי וקראו דוקטור אליו ולא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתס ❦ צֶמַר מִזֶּה רִצְיָתְךָ לְ"צֶדֶק צְנִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְךָ צֶדֶד מִסְפְּרֵי רִבְנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

הוֹעִיל כָּלֹם וְקָרֹב הַדְּבָר שֶׁקָּרַב הַסְתַּלְקוֹתוֹ וּמִן אֹתָהּ הַשְּׁעָה
וְהִלָּאָה לֹא זָנַו מִמֶּנּוּ וּבְאוֹתוֹ הַלִּילָה הוּא לֵיל שְׁשִׁי עָרֵב סְכוּת
לְנִתִי אֶצְלוֹ וּבְאוֹתוֹ הַלִּילָה סִידֵר צְוָאָה לְפָנַי לְהֵן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֲדָמִים לְבָתוֹ חֵיָה תְחִיָה וְלֹא שְׁתוֹ הַכְּתָבָה וְכוּ' וְאָמַר וְכוּ' וְאָמַר לִי
יֵשׁ עוֹד מֵה לֹמַר הַשְּׁבִתִי לוֹ גַם זֶה אֵין אַתֶּם צְרִיכִים לֹמַר כִּי
אַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם תִּשְׂיֵאוּ אֶת בְּתֻכֶם (כִּי לֹא רָצִיתִי לְשִׁמְעַ וְלִהְכָנִים בְּלִבִּי כָּלֹל
מֵה שֶׁהוּא מִדְּבַר מִהַסְתַּלְקוֹתוֹ) עָנָה וְאָמַר אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל אֶפְשָׁר
(כִּי בֵן הָיְתָה דְרָכּוֹ בְּקֹדֶשׁ שְׁלֹא הָיָה מִתְעַקֵּשׁ עַל שׁוֹם דְּבַר עִם שׁוֹם אָדָם) וְאָמַר אֱלֹהֵי
הַשְּׁלֹשׁ שָׁנִים חֵיִתִי בְּנִים (הֵינּוּ הַשְּׁלֹשׁ שָׁנִים מִיּוֹם שֶׁהִגִּיעַ לוֹ הַחֹלְאָת הַזֹּאת שֶׁל
הַהוֹסֵט עַד עַתָּה שֶׁהֵם בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשׁ שָׁנִים):

וְאַחַר כֵּן אָמַר לִי גַם לָכֶם הָיָה רָאוּי לֹמַר אֵיזָה דְּבַר אֲבָל אַתֶּם
אֲנָשִׁים קְטַנִּים מְאֹד עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לוֹ אִם־כֵּן בּוֹדְאֵי הַרְחֻמְנוֹת
גְּדוֹל עָלֵינוּ וּבּוֹדְאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְחִיּוֹת עוֹד (כִּי לֹא הָיִיתִי רוֹצֵה לְהַפְצִירוֹ
שִׁיגִיד לִי אֵיזָה דְּבַר צְוָאָה רַק שִׁיחִיָה עוֹד כִּי זֶה הָיָה כָּל מִגְמַתְנוּ פַּנ"ל) הַשֵּׁיב אֶצֶל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל אֶפְשָׁר (כִּי אֹמַר אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּרֹב הַהַסְתַּלְקוֹת רַק בּוֹדְאֵי מִהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ אֵין שׁוֹם דְּבַר נִמְנָע) כָּל זֶה הָיָה בַּלֵּיל הַשִּׁנְיָה לְיוֹם שְׁשִׁי עָרֵב סְכוּת
וְכָל אֹתָהּ הַלִּילָה הָיָה רַעַשׁ גְּדוֹל כִּי בְּכָל פְּעַם הַתְּנַבְּרָה עָלָיו
חִלְשָׁתוֹ יוֹתֵר וַיִּצָּא מִמֶּנּוּ דָם עַל יְדֵי הַהוֹסֵט הַרְבֵּה מְאֹד מִיּוֹם שְׁנֵי
דְרָאשׁ הַשָּׁנָה עַד הַנָּה אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר וְקָרֹב לְאוֹר הַיּוֹם
קָרְאוּ הַדּוֹקְטוֹר שְׁלֹא בְרָצוֹנִי וְהוּא זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּדַרְכָּיו
הַנְּפִלְאִים מָסַר עֲצָמוֹ אֶז לְרָצוֹן הָעוֹלָם שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ עִמּוֹ כְּרָצוֹנָם
בְּעֵנִין הַדּוֹקְטוֹר כֵּן הִבְנִיתִי מִדַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְאֲנִי קָרָאתִי תִנְגַר עַל
שֶׁהֵם קוֹרְאִים הַדּוֹקְטוֹר אֲבָל לֹא שָׁמְעוּ לִי וּבְעֵנִין זֶה שֶׁל הַדּוֹקְטוֹר
אֵין כָּאֵן מָקוֹם לְהִאָרִיד:

נַז בְּיוֹם שְׁשִׁי בַּבֶּקֶר אָמַר לָנוּ שֶׁנִּמְצָא בְּשִׁבְלֵנוּ אֵיזָה כִּסֵּא טוֹבָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתסב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ח צָרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁבְּכָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם יֵשׁ בָּהֶם אֵיזָה הֶרְחָבָה, מִלְּבַד מֵה שֶׁמְּצַפִּים שֶׁבְּחֶסְדּוֹ יוֹשִׁיעַ וַיִּבְטַל הַצָּרָה לְגַמְרִי. אֲךָ גַם בַּצָּרָה בְּעֶצְמָהּ בּוֹדֵאֵי יֵשׁ בָּהּ אֵיזָה הֶרְחָבָה. וְתִסְתַּכַּל עַל זֶה הַיֵּטֵב וְעַל־יְדֵי־זֶה תּוּכַל לְסַבֵּל וּלְקַבֵּל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל יְמֶיךָ בְּאַהֲבָה וְלֹא תִתְבַּהֵל מִשּׁוֹם דְּבָר, וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וּתְבַרֵּךְ תָּמִיד בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹשִׁיעַ לְךָ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ.

ט עַל־יְדֵי שְׂבוּכִין בְּדַמְעוֹת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ בְּשַׁעַת הַצָּעֵר וְהִיסוּרִין חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי־זֶה מִמְּשִׁיכִין דַּעַת וְהַשְׁגָּחָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְּבַטַּל הַצָּעֵר וְהִיסוּרִין. כִּי עַקֵּר הַצָּעֵר וְהִיסוּרִים הוּא רַק מִחֶסְרוֹן הַדַּעַת, שְׂאִינוֹ מֵיֹשֵׁב דַּעַתוֹ שֶׁהֵכֵל בְּהַשְׁגָּחָה מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְטוֹבָתוֹ. וְכַמְבֹאֵר לְעֵיל מִזֶּה.

י כְּשֶׁחוֹלְקִין עַל הָאָדָם וְרוֹדְפִין אוֹתוֹ הֵכֵל הוּא כְּדֵי שִׁיתְקַרֵּב עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ בְּיוֹתֵר. כִּי כָּל מַה שֶׁרוֹדְפִין אוֹתוֹ וְעוֹשִׂין לוֹ יִסוּרִין הוּא צָרִיךְ לְבָרַח בְּכָל פַּעַם לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אִין עֲצָה וְתִקְנָה חוּץ מִזֶּה. נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי הֶרְדִּיפוֹת וְהִיסוּרִין נִתְקַרֵּב יוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ.

סֵדֶר סְפָרֵי מַעֲשֵׂי־יִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי:

וְהַשְׁנֵי נִתְיָשֵׁב גַם־כֵּן כַּנֶּ"ל כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹן, וְשַׁלַּח גַם־כֵּן אֶת אוֹתוֹ הַבֵּן לְמִרְחוֹק מְאֹתִים פָּרָסָאוֹת וְחָרָה לוֹ גַם־כֵּן מְאֹד, וַיֵּלֶךְ אֶל הַשְּׁלִישִׁי, וְלְהַשְּׁלִישִׁי מָסַר עוֹד סִימָנִים מִבְּהָקִים בְּיוֹתֵר.

וַיֵּלֶךְ וַיִּסַּע תִּכְרָף הַמֶּלֶךְ הָרֵאשׁוֹן הַנֶּ"ל וּבָא לְשָׁם, לְמָקוֹם בֵּית הַקִּיָּסָר הַנֶּ"ל, וְעָשָׂה לוֹ שִׁיר, וְנָעַץ בְּתוֹךְ הַשִּׁיר עַל־פִּי הַחֲכָמָה זוֹ כָּל אוֹתָן הַמְּקוֹמוֹת, דְּהֵינּוּ הַשְּׁבָעָה עֲדִים הַנֶּ"ל, אֲךָ עַל־פִּי הַשִּׁיר נִזְדַּמְּן לוֹ, שֶׁלֹּא סִדְרָם כְּסִדְרָא אֶת הַמְּקוֹמוֹת הַנֶּ"ל, כִּי כֵּן הִגִּיעַ לוֹ עַל־פִּי

חֲכִמַּת הַשִּׁיר וּבָא לְשֵׁם עַל הַמָּקוֹם הַנִּ"ל, וְהַגִּיד הַשִּׁיר כְּשִׁמְעַ בַּת הַקִּיּוֹסֶר הַמְּקוֹמוֹת הַנִּ"ל, נִפְלָא בְּעֵינֵיהָ, וְנִרְאָה לָהּ שְׂמִיכָרָח שְׁזִהוּ בֶן גִּילָה, רַק הָיָה קָשָׁה בְּעֵינֵיהָ עַל שְׂלֵא סִדְרָם כְּסִדְרָה, אֲדָ אַף-עַל-פִּי-כֵן חֲשָׁבָה בְּדַעְתָּהּ, אוֹלֵי מִחֲמַת חֲכִמַּת מִשְׁקַל הַשִּׁיר בָּא לוֹ זֶה הַסֵּדֶר, וְנִסְכָּם בְּלִבָּהּ, שְׁזִה הוּא, וְכִתְבָּה לוֹ, שֶׁהִיא מְשֻׁדְּכֶת לוֹ, וְנִבְעָשָׁה שְׂמִיחָה וְרַעֲשׂ, שְׂנַמְצָא לָהּ בֶן גִּילָה, וְהַכִּינּוּ עַל הַחֲתֻנָּה. בְּתוֹךְ כֵּךְ בָּא הַשְּׁנִי וְהָיָה רֵץ גַּם-כֵּן לְשֵׁם וְאָמְרוּ לוֹ, שְׂכִבְרָה הִיא מְשֻׁדְּכֶת, וְלֹא הַשְּׁנִיחַ עַל זֶה וְאָמַר שְׂאֵף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לוֹ דְבָר שְׁיִגִיד לָהּ שְׂבֻדָּאֵי יִפְעַל וּבָא וְהַגִּיד שִׁירוֹ וְסִדְרָה כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַנִּ"ל כְּסִדְרָה, וְגַם נָתַן עוֹד סִימָן יוֹתֵר וְשִׁאֲלָה אוֹתוֹ, מֵאִיִן יוֹדֵעַ הֲרֵאֲשׁוֹן וְלַהַגִּיד הָאֲמַת לֹא טוֹב לְפָנָיו, וְאָמַר שְׂאִינּוּ יוֹדֵעַ וְנִפְלָא בְּעֵינֵיהָ מְאֹד, וְעָמְדָה מִשְׁתוֹמֵם, כִּי גַם הֲרֵאֲשׁוֹן סִפֵּר הַמְּקוֹמוֹת וּמֵאִיִן יִתְוַדֵּעַ לְאָדָם סִימָנִים הַלְלוּ? אֲדָ אַף-עַל-פִּי-כֵן נִרְאָה בְּעֵינֵיהָ, שְׁזִה הַשְּׁנִי הוּא בֶן גִּילָה, מֵאַחַר שֶׁרֵאֲתָהּ בּוֹ, שְׂסַפֵּר כְּסִדְרָה וְכוּ' כַּנִּ"ל, וְהֲרֵאֲשׁוֹן, אֶפְשָׁר עַל-פִּי חֲכִמַּת הַשִּׁיר בָּא לוֹ זֹאת, שֶׁהַזְּכִיר אֵלּוֹ הַמְּקוֹמוֹת, אֲדָ נִשְׁאַרְהָ עוֹמְדָת.

סֵדֶר שְׂלִחַת עֲרֹבֶת הַיּוֹמִיִם:

(ד) אִם לֹשׁ אַחַר זְמַן אִיסוּר חֲמִין אֵלּוֹ הַמִּים עִם שְׂאֵר הַמִּים שְׂרוּחָצִים בְּהֵם הַעֲרִיבָה לֹא יִשְׁפְּכֶם אֵלּא בַּמָּקוֹם מִדְּרוֹן כַּדִּי שְׂלֵא יִתְקַבְּצוּ בַּמָּקוֹם אֶחָד וַיַּחֲמִיץ: הַגָּה וְהַכִּלִּים שְׂמַתְקָנִים בְּהֵם הַמִּצּוֹת וְהַסְּכִין שְׂחוֹתְכִין בּוֹ הַעִיסָה יִגְרַדֵּם תָּמִיד בְּשַׁעֲת עֲשִׂיָּה שְׂלֵא יִדְבַק בְּהֵם הַבְּצֵק וְלֹאֲחַר עֲשִׂיָּה יִדִּיחֶם וַיִּנְגַּבֵּם הֵיטֵב לַחֲזוֹר וּלְתַקֵּן בְּהֵם פַּעַם שְׁנִית (מִהַר"ל) וְזֶהוּ עַדִּיף טַפִּי מִמָּה שְׂנוּהַגִּין לַגְּרַדֵּן כִּי אִי אֶפְשָׁר לְנַקּוֹתָן הֵיטֵב ע"י גְּרִידָה וְהַמְּחִמִּיר יִגְרַדֵּן וְאֵח"כּ יִדִּיחֵן (ד"ע) וּבִיּוֹם טוֹב מוֹתֵר לַעֲשׂוֹתוֹ ע"י נְכָרִי וְאִם אִיִן נְכָרִי יִטִּילֵם לְצוֹנָן אוֹ יִתְנֵם לְתַנּוֹר שִׂיאֵפָה הַבְּצֵק שְׂעֻלֵיהֶם

והעריבות שאפשר לתת דבר בתוכו מותר להדיח וכן כל כיוצא בזה ויש ליוזר בעריבה שלשין בה שלא יהיה בו שום גומא או סדק שלא יוכל לנקרו אחר הלישה ותחמיץ ואח"כ כשחוזר ולש בו מתערב בבצק (מהרי"ל) ולא יתן העריבה על כר או כסת צמר בשעת הלישה שמחמם העריבה אבל על של עור שרי (מהרי"ו): (ה) עברה ולשה תחת השמש הפת מותרת: (ו) אם העיסה רכה לא יוסיף בה קמח אלא עושה עיסה קטנה מגיבול קשה ויערבנה עם העיסה הרכה: הגה וירחיק המצות מהקמח כי הקמח הנדבק בהן בא אח"כ בתבשיל ומתחמיץ (מרדכי ר"פ אלו עוברין):

סימן תם (א) אין לשין מצת מצוה ולא אופין אותה על ידי נכרי ולא על ידי חרש שוטה וקטן: (ב) הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתם ומזרז העוסקים ומסייע בהן בעריכתן וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה: (ג) הלש אחר זמן איסור חמיץ יאמר בשעת לישה כל פירורים שיפלו בשעת לישה ועריכה וכן בצק הנדבק בכלים אני מבטל אותם כדי שנמצא שמבטלן קודם חימוצן: (ד) אין עושין סריקין המצויירין דהיינו לצייר בפת כמין חיה ועוף אבל כל מה שעושים אותו במסרק כדי שלא יתפח וכן מה שמנקבין המצות מותר ומכל מקום טוב למהר לעשותן שלא להשהות בהן: הגה ויש לעשות המצות רקיקין ולא פת עבה כשאר לחם כי אין הרקיקין ממהרים להחמיץ: (ה) אין עושין בפסח פת עבה טפח: (ו) אין להקל במה שהחמירו הקדמונים שלא לעשות פאנדי"ש או פלאדוני"ש: (ז) אין ליתן ביצים שלמים במצה שתאפה עמהם:

סימן תסא (א) תנור שאופים בו חמיץ צריך ליוזר כשיסיקוהו כדי לאפות בו מצה שילכו הגחלים על פני כולו ואין די לו בלהבה דכמו שבולע על ידי גחלים כך פולט על ידי

גחלים ושיהו ניצוצות נתזין ממנו הילכך אם הסיקוהו כמה פעמים קודם הפסח אינו מספיק אא"כ כיון להתירו לצורך פסח כי שמא לא הלכו הגחלים על פני כולו כל זמן שלא כיון לכך ויש נוהגים להטיל בו קרקע חדש כדי שלא יצטרכו היסק ומנהג יפה הוא: הגה וכשיכשירו על ידי היסק טוב וישר הוא לחזור ולהסיק לצורך האפייה ולא לעשות הכל בהיסק אחד (תשובת מהרי"ב): (ז) טפקא (פי' אחד מן הרעפים שמכסין בהם הגג קופי בלע"ז) של חרם חדשה לא שנא הסיקה מבפנים או מבחוץ מותר כיון שהאור שולט תחתיה אע"פ שאין שלהבת עולה על גבה מרתח רתח והפת נאפית מיד ואינה באה לידי חימוץ אבל צריך להסיק תחלה בין תנור בין כוביא בין באלפס בלא מים בין בקרקע אבל להדביקו תחלה ואחר כך להסיק יש אוסרים וטוב ליזהר ויש מי שאומר שראוי למחות שלא יעשו חררות ברמץ (פירוש אפר חם צינורוני בלע"ז):

סדר ללבושי התפלות היימני:

לז: ותרחם עלינו ותשמרנו ותצילנו תמיד שלא נדבר סרה חם ושלום על שום בר ישראל שבועולם ותצילנו ברחמיך מלשון הרע ויאבק לשון הרע ולא נתחיל לדון שום בר ישראל לחובה חם ושלום, רק נזכה לדון את הכל לבק זכות תמיד, ולהכריח עצמנו בכל כחותינו עד שנזכה למצא זכות וחסד וטוב לכל אחד ואחד, אפלו בתכלית הדיוטא התחתונה, בתכלית הגריעות והפחיתות, ולהכריע הכל לבק זכות תמיד:

לח: מלא רחמים, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותתן לנו כל חפצנו ובקשותינו לטובה חיש קל מהרה ותתפאר עם כל עמך ישראל לעולם, מגדול ועד קטן, כי כלם יקרים וחביבים בעיניך כבבת עין ובידך הכל הן "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ובעצם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתסו - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שידך צאחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שְׁפֹלוּתֵנוּ וְגִרְיָנוּ וְפַחֲתוּתֵנוּ וְדַחְקֵנוּ וְעַמְלָנוּ, וְעֵצֶם רַחוּמֵנוּ
מִמֶּךָ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ הַרְבִּים וְהָעֲצוּמִים, עִם כָּל זֶה
אַתָּה יָכוֹל לְהַגְבִּיהֵנוּ וְלְהַעֲלוֹתֵנוּ וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה וְטָהָרָה
וְלְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלִקְרֹבֵנוּ לְעִבּוּדְתְּךָ בְּאַמֶּת, עַד
שֶׁנִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי אַתָּה "מִקִּים מֵעֶפְרָדָל
מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ", וְאַתָּה
מִשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיֵה שְׁפָלִים וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע, וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת
לְבַדְּךָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדְךָ, "עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נַסִּים וְנִפְלְאוֹת
עַד אֵין מִסְפָּר", כְּאָמֹר "אֵין קְדוּשׁ כֹּה' כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר
כִּי אֵלֵינוּ ה' מִמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל ה' מוֹרִישׁ וּמְעַשִּׂיר
מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמֵם מִקִּים מֵעֶפְרָדָל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב
עִם נְדִיבִים, וְכִסֵּא כְבוֹד יִנְחִילֵם, כִּי לֹא מְצוּקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם
תֵּבֵל רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר, וְרַשָּׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בִכַח יִגְבֹּר
אִישׁ; ה', יַחֲתוּ מְרִיבָיו, עָלָיו בַּשָּׁמַיִם יִרְעֵם, ה' יִדִּין אֲפָסֵי אֶרֶץ, וַיִּתֵּן
עֵז לְמַלְכוֹ וַיָּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ" וְנֹאמֶר: "מִקּוֹלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בַּמְרוֹם ה' עֲדוֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה קְדוּשׁ
ה' לְאֶרֶץ יָמִים, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תְּפִלָּה ב לט: "טוֹב לְהוֹדוֹת לַה' וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ אֲבָרְכָה אֶת
ה' בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהַלְתּוּ בְּפִי אוֹדָה ה' בְּכָל לֵבב בְּסוֹד
יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה יִמְלֵא פִי תְהַלְתֶּךָ כָּל הַיּוֹם תְּפַאֲרֶתְךָ תְהַלֵּל ה' יִדְבֹר
פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ":

מ: רבונו של עולם מלא טוב זכנו להודות לך סלה עזרנו והושיענו

וּזְכַנוּ לַטּוֹב הָאֲמֵתִי לְשַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הִבָּא שְׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וְאֶזְכָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לֹזֵמֵר בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְכֶךָ עַל
כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדִי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבִקְרַב וְצָהָרִים "בַּמָּה אֶקְדֶּם ה' אֲבַר לְאֱלֹהֵי מָרוֹם",
מִי יִפְאָר מִי יִהְיֶה מִי יִהְיֶה מִי יִהְיֶה מִי יִשְׁבַּח מִי יִסַּפֵּר אַחַת מִנֵּי
אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלְאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר נִקְדָּה
אַחַת כְּטַפָּה מִן הַיָּם, מִכָּל רַבּוֹי הַטּוֹבוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת
וְנוֹרָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ, עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת,
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִכָּל הַטְּמְאוֹת וּמִכָּל הַזְּהָמוֹת, וְקִרְבַּתָּנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וְהַכְּנִסְתָּנוּ בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה
עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת
בְּאִפְסָן שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְעַבְדוֹתֶךָ, כִּי לְחִיּוֹתָנוּ כִּיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן
נִזְכָּה לְחַיִּים אֲמֵתִים לְחַיִּים נְצַחִים כִּי חֲסִדֶךָ גָּדוֹל עָלֵינוּ וְהִצַּלְתָּ
נַפְשֵׁנוּ מִשְׂאוֹל תַּחַתֶּיךָ כִּי לֹא ה' עֲזָרְתָה לָנוּ כִּמְעַט שְׁכַנָּה דוֹמָה
נַפְשֵׁנוּ, מַה נֹּאמַר מַה נְדַבֵּר, מַה נֹּאמַר מַה נְדַבֵּר, מַה נָּשִׁיב לְה'
כָּל תַּגְּמוֹלוֹהֵי עָלֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן
גִּלְיוֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמַרְחֲבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
וְכִיָּרָח, וַיְדִינוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת, אֵין
אָנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְשִׁבְחֶךָ וּלְפָאֲרֶךָ וּלְבָרְכֶךָ וּלְקַדְּשׁ אֶת
שִׁמְךָ מִלְּכַנּוּ, עַל אַחַת מֵאֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, עִם
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת לֹא כְזוֹדוֹנִי וְכִרְעַ מֵעַלְלֵי גְמֻלָּתָנִי, כִּי אִם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחֶסֶדְךָ לְבַד בְּחֶסֶדְךָ הֶחִייתָנִי וְחֶשְׁבֶּתְךָ מֵרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי
וְקִרְבַּתְנִי מִלְכִי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵה יוֹסִיף עוֹד עֲבֹדְךָ לְדַבֵּר
לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, וְאַתָּה אֶת עֲבֹדְךָ יַדְעָתָּ:

מֵא: וְהִנְנִי מוֹדָה עַל הָעֵבֶר, וְצוּעֵק עַל לְהַבִּיא מְלֵא רַחֲמִים, הַגּוֹמֵל
לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׁגֻמְלָנִי כָּל טוֹב, וְהַכְּנִסְתָּנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עֲשִׂיתָנִי גוֹי, וְתִקְטֵן עוֹד זֹאת בְּעֵינַיִךָ, וְהוֹסַפְתָּ עָלַי חֶסֶד וְטוֹב,
טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְכַפֶּלֶת, וְקִרְבַּתְנִי מִלְכִי לְהַצְדִּיקִים וּכְשָׁרִים וִירְאִים
הָאֱמִתִּיִּים מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא טוֹב, כְּאֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת חֶסֶדֶיךָ
עָלַי לְקִרְבָּנִי וּלְהוֹדִיעֵנִי וּלְהַטְעִימֵנִי מִזִּיו נַעַם עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת
נְעִימוֹת מְתִיקוֹת קְדֻשָׁת הַצְדִּיקִים הַקָּדוֹשִׁים הָאֱמִתִּיִּים, כֵּן יִהְיֶה נָא
וַיִּכְמְרוּ נָא הַמּוֹן מֵעִידָה וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה,
וְתִזְכְּנִי לְשִׁמְרָה וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
הַקָּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ וְגָלוּ לָנוּ הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים: